

DE VERMOORDE ONSCHULD

Een zwarte komedie

door

(Caroline Neelemans, Debby Prenen en Frank Ivens)

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE VERMOORDE ONSCHULD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GROF BROOD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Carmen (40) is een alleenstaande moeder. Samen met haar 16 jarige dochter Sandra, zijn ze kind aan huis bij slagerij de Meulenmeester. In de avonduren maakt Carmen de slagerij schoon, zodat ze het onderhoud van haar dochter kan bekostigen. Carmen is alleen en heeft geen contact meer met haar ouders of familie. Ze zoekt daarom met regelmaat sfeer en gezelligheid op in de plaatselijke horeca.

Neelie (39) werkt samen met haar man Bernard in hun slagerij. Neelie is het gezicht van de zaak die welbekend is in de omgeving. Neelie draait grotendeels de slagerij alleen. Haar man Bernard is liever in de kroeg, waar hij de dagomzet vaak uitgeeft aan whisky. Neelie is graag gezien bij de klanten. Staat altijd klaar met een luisterend oor of een gezellig praatje.

Bernard (40) figurant.

DECOR:

Het verhaal speelt op twee verschillende locaties. De slagerij en de woonkamer van de familie De Meulenmeester. Een eenvoudig decor dat door de spelers zelf kan worden verwisseld.

SCÈNE 1

CARMEN: *(roept vanachter het decor)* HALLOOOO!! Wat ik nou vandaag toch weer met Sandra had. *(pakt ondertussen met een hoop lawaai de schoonmaakspullen en blijft daar roepen richting winkel)* Komt ze beneden in een of ander minuscuul broekje. Helemaal vastbesloten om zo naar school te gaan. Ik zeg tegen haar: “Zooo....Van plan om een blaasontsteking op te doen zeker?” Zegt zij: “Hoe bedoel je?” Ik wijs naar haar broekje en zeg: “Als er iemand achter je aanloopt op de trap, dan kunnen ze zowat heel je spijsverteringskanaal bekijken.” Zegt ze: “Maham, jij snapt er helemaal niks van hè! Iedereen draagt tegenwoordig zo’n hotpants.” Dus ik zeg: *(komt met schoonmaak spullen de winkel binnen en begint de vloer te schuren)* “Nee hoor, jij in ieder geval niet. Hup, naar boven en wat anders aan trekken.” Kwaad dat ze was. Tsja een meisje van 16 hè! Maar zeg nou zelf. Dat is toch niks voor zo’n jong meisje om in rond te lopen? Brengt mannen alleen maar op verkeerde ideeën. *(denkt even na)* Best wel een geinig broekje trouwens... eigenlijk niks mis mee. *(begint te vege)* Misschien is het meer wat voor mij...volgende week heb ik een feestje...volgens mij kan ik dat nog prima hebben.

NEELIE: *(komt wat gehaast op met een mes in haar bebloede handen en probeert wat tussen Carmen en het lijk in te gaan staan om het aan het zicht te onttrekken)* Wat ben jij vroeg!

CARMEN: Ach ik was al op tijd klaar, dus ik dacht; ik kan net zo goed meteen door gaan. Uhm, mag ik er even langs schat?

NEELIE: NEE!

CARMEN: *(ziet nu Neelie en schrikt)* Jezus, lieve schat, wat zie jij eruit?! Was het weer zo’n dag?

NEELIE: *(probeert Carmen te onderbreken)* Nee...

CARMEN: Stond je er alleen voor vandaag? Tsja weekend en dan gaat meneer op stap.

NEELIE: *(probeert het nogmaals)* Nee, ik moet je wat vertellen, ik..

CARMEN: Hij weet toch ook wel dat de zaterdag de drukste dag is? Of eh... een paar lastige klanten gehad? Laat me raden.. Mevrouw van Schaik zeker? *(doet mevrouw van Schaik na)* “Er zit een randje vet aan en dat eet ik niet dus dat betaal ik niet. Snij het er maar af.”

NEELIE: Carmen, het is zo verschrikkelijk, ik...

CARMEN: Lieverd, ga jij eerst eens even zitten en vijf minuutjes pauze houden. Je zou jezelf eens moeten zien. Je hebt volgens mij veel te hard gewerkt, je bent helemaal over je toeren.

NEELIE: *(blijft staan en zegt snikkend)* Nee! Ik moet je iets vertellen, er.....

CARMEN: Wat doe je nou toch eigenaardig en wat loop je nou toch de hele tijd met dat mes? Kom, leg dat nou eens neer en ga eens even zitten. Dweil ik even de vloer af en zet ik daarna een kop koffie voor je, oké? *(zet Neelie op een stoel en gaat verder met achteruit dweilen)*

NEELIE: Nee, niet doen!

CARMEN: Uhuh, ik duld geen tegenspraak... *(vervolgt haar weg en struikelt bijna over het lijk dat daar ligt)*

NEELIE: Pas op!!!

CARMEN: *(ziet het lijk onder het laken nu liggen en gilt en springt bijna een meter achteruit)* W..w..w..wat is d..d..dat?

NEELIE: Waar lijkt het op?

CARMEN: L..l..lijk!

NEELIE: In een keer goed!

CARMEN: *(in zichzelf)* Ik kan hier niet tegen...ik kan hier niet tegen..

NEELIE: *(pakt Carmen vast)* Rustig, haal even adem. *(doet het even voor)* Kijk zo...ffff...ffff

CARMEN: *(doet haar even na en trekt zich dan los)*

NEELIE: Carmen, dit is niet wat je denkt, denk ik... Tenminste, wat denk je eigenlijk?

CARMEN: *(lichtelijk hysterisch)* Wat ik denk? Jij wilt weten wat ik denk? Alsof ik nog kan denken nu.. nu daar gewoon iemand dood ligt te zijn...ik kan dit niet.. ik moet hier weg.. ik word gek..

NEELIE: *(trekt Carmen aan haar arm terug)* Stel je niet zo aan!!!

CARMEN: Nou zeg! *(trekt zich weer los)* Ik schrik me rot, vind je het gek? *(denkt even rustig na en zegt dan)* Wat.. hoe... wie?

NEELIE: Het is Bernard!

CARMEN: Bernard?... Wat is er in hemelsnaam gebeurd Neelie?

NEELIE: *(snikt)* Als ik dat eens wist. Ik had net de winkel gesloten. Ik ging de vitrine leeg ruimen en alles in de koelcel leggen en toen ik terug kwam, toen lag hij daar...

CARMEN: Een hartaanval?

NEELIE: Nee!!

CARMEN: Een Delirium?

NEELIE: Nee dat lijkt me niet de doodsoorzaak.

CARMEN: Een aneurysma!

NEELIE: Een wat?

CARMEN: Een aneurysma!

NEELIE: Wat is dat nou weer voor iets?

CARMEN: Een soort klapband!!

NEELIE: Zeg, dit is geen tijd voor grappen hè. Asjeblieft zeg!!

CARMEN: Nou echt. Het is een slagader die **knapt**. Populair gezegd hij **klapt** dus!

NEELIE: Nee, dat was het ook niet!

CARMEN: Een beroerte dan?

NEELIE: Nee, het lijkt me waarschijnlijker dat het mes dat hij in zijn rug had de boosdoener is..

CARMEN: Een mes in zijn rug?

NEELIE: Ja,...dit mes!! *(laat mes nog eens zien)*

CARMEN: *(een beetje in paniek)* Gatver, doe weg dat ding! *(Neelie legt hem vlug neer)* Heb jij hem *(maakt een steekgebaar)*...?

NEELIE: Wat wil jij nu beweren?

CARMEN: Nou, het is toch niet zo gek dat ik dat..

NEELIE: Nee, natuurlijk niet... ik zou toch nooit.. *(slaat haar handen voor haar gezicht en begint te huilen)*

CARMEN: *(troostend)* Sorry, lieverd. Hoe kan ik ook zoiets zeggen. Natuurlijk heb jij dat niet gedaan. *(slaat haar arm om Neelie heen)* Maar wie dan wel? Heb je de dader nog gezien?

CARMEN: Misschien is die moordenaar nog wel in huis? Ik moet er niet aan denken. Ben je niet bang?

NEELIE: *(kijkt weer op)* Volgens mij is hij niet verder gekomen dan de winkel.

CARMEN: Je was maar even naar de koelcel. Je moet toch wel iets gehoord of gezien hebben?

NEELIE: Zeg je nou dat ik hier een potje sta te liegen?

CARMEN: Nee, maar... Weet je wel zeker dat hij dood is? Heb je de politie al gebeld?

NEELIE: Nee, nog niet. *(maakt een beetje in de war aanstalten om de telefoon te pakken)* Wat stom, ik moet natuurlijk de politie bellen.

CARMEN: *(houdt haar tegen)* Nee... misschien moeten we dat nou juist niet doen!

NEELIE: Ja, natuurlijk wel, de politie moet dit uitzoeken. Die weten wel wat er moet gebeuren.

CARMEN: Neelie, denk nou eens even na. Dit is geen moment om gehaast beslissingen te nemen. Jij hebt dat mes uit zijn rug getrokken toch?

NEELIE: *(knikt)* Ja, ik was in paniek en..

CARMEN: Dan staan jouw vingerafdrukken op dat mes en je zit onder zijn bloed. *(Neelie kijkt naar haar schort en schrikt)* Wie gaat de politie als eerste verdenken, denk jij?

NEELIE: *(aarzelend)* Mij?

CARMEN: Precies! Dat moeten we niet hebben. Wij gaan dus niet de politie bellen! Leg me nou nog eens keer uit hoe het precies zit, zodat ik het wat beter begrijp.

NEELIE: Wat valt er nou nog aan te begrijpen? Je ziet hem daar toch liggen?

CARMEN: *(kijkt nog eens naar het lijk en zegt dan ineens)* En dat laken?

NEELIE: Dat heb ik erover gegooid.

CARMEN: Waarom?

NEELIE: Ik was helemaal in paniek. Ik moest na kunnen denken, dat kan ik niet als ik hem daar zo zie liggen.

CARMEN: *(het lijkt nu pas goed tot haar door te dringen)* Goh, ik kan het gewoon niet geloven..

NEELIE: *(maakt aanstalten om het laken op te tillen)* Moet je het zien?

CARMEN: Nee!!!! Laat dat laken erop... je weet dat ik niet tegen bloed kan.

NEELIE: Handig als je in een slagerij werkt.

CARMEN: Ja, dat is anders hè! Dat is van biefstukjes en zo... niet van een levend wezen.

NEELIE: Alsof dat niet ooit eerst een koe is geweest. En trouwens, dit bloed is ook niet meer van een levend wezen. *(buigt terug naar het laken)*

CARMEN: Neelie de Meulenmeester... als jij dat laken weg trekt, dan sta ik niet voor mezelf in!!!!

NEELIE: Oké, oké, ik laat het liggen... één lijk is wel genoeg voor vandaag.

CARMEN: *(het lijkt nu pas tot Carmen door te dringen)* Goh Bernard dood..

NEELIE: Morsdood.

CARMEN: Wie zou dit nou toch gedaan hebben? Had hij ruzie met iemand of zo?

NEELIE: *(overstuur)* Wat dacht je van de halve stad. Bernard is nou niet bepaald een schatje en zeker als hij gedronken heeft.

CARMEN: Had!

NEELIE: Ja, had natuurlijk sorry, het is ook zo raar..

CARMEN: Het ziet er niet goed voor je uit, lieve Neelie. Je hebt jezelf behoorlijk in de nesten gewerkt door dat mes te pakken. *(denkt even na)* Maar alle hoop is nog niet verloren. Ik ga je helpen om dit op te lossen. Ik heb een puberdochter, ik doe niet anders dan crisissen oplossen.

NEELIE: Dit is wel wat anders, dan niet weten welk topje je aan moet naar school hè?

CARMEN: Ik kan wel merken dat jij geen kinderen hebt.

NEELIE: Je weet dat ik dit soort opmerkingen niet leuk vind. (*kijkt verdrietig*)

CARMEN: Wat stom van mij. Het was eruit voor ik er erg in had.

NEELIE: (*snauwt*) Let dan beter op!

CARMEN: Maar geloof mij nou maar, als ik zeg dat pubers wel grotere problemen met zich mee brengen dan dit. Ik verzin hier wel wat op.

NEELIE: Maar wat dan?

CARMEN: Tsja.. Staat die fles Whisky van Bernard nog steeds in zijn kaplaars? (*Neelie knikt*) Pak dan eerst die fles en schenk me dan maar eens een glas in en pak er voor jezelf ook een.. dat helpt me wat beter na te denken.

SCÈNE 2

NEELIE: *(komt met de fles)* Gevonden! *(kijkt naar de fles en aarzelt even)* Het ziet er wel als een dure fles uit.

CARMEN: *(ongeduldig)* Je hebt hier een lijk in je slagerij liggen... niet echt het moment om je daar druk over te maken hè?

NEELIE: *(schenkt Carmen in)* Asjeblijft. Ik ben eigenlijk niet zo gek op whisky. *(schenkt zichzelf behoorlijk in)*

CARMEN: Nou, dat zou je niet zeggen! *(richting Bernard)* Proost!!

NEELIE: Sst dat kan je toch niet maken?

CARMEN: Hoezo? Wat wil hij er nog aan doen dan?

NEELIE: *(aarzelend)* Nou proost dan maar! Klinkt wel een beetje raar nu Bernard daar ligt hè.....

CARMEN: *(drinkt)* Oooohh heerlijk, Ik had nooit gedacht dit ooit te zullen zeggen, maar Bernard, je had wel smaak jongen!

NEELIE: Ja, allicht, hij is met mij getrouwd. Maar of hij nog verschil kon proeven tussen spiritus of een goede fles whisky weet ik niet. Als je zoveel drinkt als mijn Bernard, dan zijn je smaakpapillen volgens mij al helemaal lamgeslagen. *(neemt een slokje en trekt een vies gezicht)* Ik weet het niet. *(proeft langzaam)* Geef mij toch maar een portje. *(neemt nog een slok)*

CARMEN: Je moet aan die smaak wennen. Je moet er even doorheen. Het eerste glas is afzien maar daarna....

NEELIE: Flauwekul! Bernard heeft nooit ergens aan moeten wennen, vanaf de eerste slok gleed dat er in als limonade. *(neemt weer een slok)* Bwa!!. Ik weet niet precies hoeveel whisky hij dronk maar volgens mij begon hij al aan het ontbijt.

CARMEN: *(drinkt)* To the point, wat doen we nu met Bernard.

NEELIE: *(een beetje onnozel)* Met zijn lijk bedoel je?

CARMEN: Nee, met zijn zweetvoeten, ja, natúúrlijk zijn lijk!

NEELIE: Ja, hij moet daar weg.

CARMEN: Ja, dat hij hier niet kan blijven liggen, dat snap ik ook nog!

NEELIE: Maar hoe?

CARMEN: We doen hem in een grote zak of wikkelen hem in een tapijt en dan brengen we hem weg.

NEELIE: Nee, niet in mijn tapijt hè! Die heb ik nog van mijn moeder gekregen bij ons trouwen.

CARMEN: Dat is al bijna 20 jaar geleden. Het kan geen kwaad om eens te vernieuwen hè? En bovendien heb je nu wel andere dingen om je druk over te maken dan over een tapijt hè.

NEELIE: Dat tapijt heeft gewoon een grote emotionele waarde, dat is alles.

CARMEN: (*geïrriteerd*) Jezus, nou, landbouwplastic dan. Die details vullen we later wel in hè, daar gaat het nu niet om.

NEELIE: En waar wil je hem naar toe brengen dan?

CARMEN: We flikkeren hem gewoon in het kanaal!!

NEELIE: Die komt toch boven drijven en dan vinden ze hem zo.

CARMEN: We doen er gewoon zware stenen bij, dan zinkt ie direct naar de bodem en dan wordt hij wel opgevreten door de paling.
(*lacht*)

NEELIE: Waarom lach jij nu?

CARMEN: Hij was toch altijd zo gek op paling in het groen? Krijgen de palingen nu hem in het groen.

NEELIE: (*lacht zuinig*) Nou, ik vind het geen goed idee. Tegenwoordig zit er niet meer zoveel paling. Een bedreigde vissoort, weet je. (*Carmen lacht nog harder*) En dan vinden ze het lijk alsnog. Nee, hij moet echt van de aardbodem verdwijnen.

CARMEN: Je maakt het jezelf niet gemakkelijk. (*Carmen schenkt zichzelf nog eens in en neemt een grote slok. Neelie ziet dit, gooit haar glas in een keer achterover en schenkt tenslotte zelf ook weer in. Carmen kijkt verbaasd*) Weet je wat? Dan dumpen we hem toch midden op zee? Vast niemand die hem dan nog vindt.

NEELIE: (*wijst naar het lijk*) Heb je hem daar al eens goed bekeken? Hoe gaan wij in godsnaam met zijn tweeën zo'n zware kerel midden op zee krijgen, zonder dat er ook maar iemand iets van merkt? Bovendien... hoe vaak hoor je niet dat zo'n lichaam dan toch nog aanspoelt op het strand?

CARMEN: Je hebt gelijk, dat is ook geen oplossing...

NEELIE: (*krijgt een ingeving*) Oplossing... Dat is het! We lossen hem op. Er bestaat toch van dat spul dat een lichaam helemaal oplost? Ik heb daar wel eens over gelezen. Dan leggen ze een lijk in die vloeistof, vraag me nou niet hoe dat spul heet,...

CARMEN: Een mengsel van natriumhydroxide met water!

NEELIE: (*kijkt even verbaasd, omdat Carmen dit weet*) Nou ja, dat dus en na een tijdje is er dan helemaal niks meer van over. Opgelost, klaar, weg, zo door de gootsteen of door de wc.

CARMEN: Dat is toch geen oplossing?

NEELIE: Jawel hoor, dat geeft een soort chemische reactie en dan..

CARMEN: Nee mens... Ik bedoel, dat gaat ook niet werken.

NEELIE: En hoezo niet?

CARMEN: Weet jij wel hoe gevaarlijk dat spul is? Bovendien, hoe ga je ongezien alle spullen daarvoor in huis halen om dat te kunnen doen? Waar ben je bijvoorbeeld van plan om dat spul te gaan halen? Even naar de SPAR? Zuivere natriumhydroxide haal je niet zo maar even bij de supermarkt om de hoek hoor! En stel, even hypothetisch, dat dat je allemaal wel gaat lukken. Zo'n lichaam is echt niet in vijf minuten opgelost hè. Bovendien blijven er dan ook nog van die stukjes over die je niet opgelost krijgt. En dan heb ik het nog niet eens over de stank.

NEELIE: Nou, daar ben ik met Bernard wel aan gewend. Heb jij dan misschien een beter idee? Trouwens, hoe weet jij dit soort dingen eigenlijk? Ik dacht dat jij helemaal niet goed tegen dit soort dingen kon?

CARMEN: Dat doet er toch niet toe, we moeten iets anders bedenken en snel voor iemand hem hier vindt.

NEELIE: *(denkt even na)* We zouden hem ook in de koelcel kunnen leggen, tussen de andere dode varkens.

CARMEN: Varkens, dat is een goeie, dat kan toch ook nog?

NEELIE: Wat bedoel je?

CARMEN: We, ik bedoel, jij snijdt hem in stukken en voert hem dan aan de varkens. Die beesten vreten alles.

NEELIE: Net als Bernard.

CARMEN: Die vreten wel 2 pond vlees en ook botten per minuut, dan zijn we zo van hem af. Ik heb wel eens gehoord dat de maffia zo hun lijken laten verdwijnen.

NEELIE: Ja, en waar haal ik opeens levende varkens vandaan die dit voor me kunnen doen? Hier heb ik alleen maar dode en die eten niks meer, die worden gegeten.

CARMEN: En waar komt jouw varkensvlees dan vandaan? Kunnen we hem daar niet naar toe brengen?

NEELIE: Van een boerderij net buiten de stad. Ik zie het al voor me: "Hey Maurice, zouden jouw varkens even mijn man op kunnen eten?" Niet een van je meest briljante ingevingen dit hè?

CARMEN: Laat maar, stom idee. We bedenken nog wel iets. *(neemt nog een slok van haar whisky en denkt weer na)* En als je hem nou eens begraaft?

NEELIE: Begraven? Waar dan? *(de bel gaat!! Neelie en Carmen schrikken enorm en duiken weg)*

CARMEN: Wie kan dat zijn? Verwacht jij nog iemand?

NEELIE: *(de bel gaat weer)* Nee, niet dat ik weet!

CARMEN: Heb je nog een bestelling liggen misschien?

NEELIE: Welnee mens! Kun jij iets zien?

CARMEN: *(probeert richting de deur te gluren)* Er staat wel iemand voor de deur! Maar geen idee?

NEELIE: Ja!! Wie zou er anders aanbellen? *(het bellen gaat door)*
We houden ons stil.

CARMEN: Voorlopig gaat ie nog niet weg.

NEELIE: Is het een man of een vrouw? Kun je dat zien?

CARMEN: Ik zie alleen maar een silhouet. *(er wordt hard op de deur geklopt)*

NEELIE: Och god!! Wat moeten we nu?

CARMEN: Rustig blijven Neelie. Het houdt vanzelf weer op..... Hoop ik. *(weer gebons)*

NEELIE: Nou, dat merk ik.

CARMEN: Ssst. *(nog een harde bons, daarna blijft het stil. Neelie en Carmen wachten af)*

(WACHT EVEN)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto